

The Last Picture Show

Adéu Aquitània, benvingut Raval!

► El nostre «Last Picture Show»

La Filmoteca de Catalunya inicia una nova etapa. Deixa el cinema Aquitània, on ha fet les seves projeccions durant els últims vint anys, per traslladar les seves activitats a una nova seu al Raval, al cor de Barcelona. És un nou repte per a aquesta institució encarregada de difondre el cinema com a fet cultural i de preservar el patrimoni audiovisual del nostre país, i un nou pas endavant en una trajectòria ja llarga que va iniciar-se fa quasi quaranta anys.

Les primeres projeccions de la delegació a Barcelona de la llavors anomenada Filmoteca Nacional de España es van fer al cinema ABC, un cop per setmana, entre el 1963 i el 1967. Des del 1972, un actiu equip de treball va promoure projeccions diàries en una sala situada al carrer Mercaders 1, a partir del 1979, sempre com a sucursal barcelonina de la Filmoteca espanyola, al cinema Padró.

Dos anys més tard, ja institucionalitzada com a Filmoteca de Catalunya, les sessions barcelonines es van traslladar a la sala d'actes d'un col·legi religiós situat a la travessera de Gràcia. Les pel·lícules projectades durant la primera jornada, el 14 de desembre del 1981, van ser UN DRAMA NUEVO (Juan de Orduña), MÚSICA EN LA NOCHE (Tito Davison) i MARTHA (Arno Assmann). L'última sessió, el 10 de novembre de 1991, va correspondre

a PRIMA COMUNIONE (Alessandro Blasetti). Dotze dies després, el 22 de novembre, es va reprendre el cicle dedicat a Cesare Zavattini, guionista d'aquest film, al cinema Aquitània, una sala «d'art i assaig» inaugurada el 1969 amb LILITH (Robert Rossen). Aquest local situat a l'avinguda de Sarrià ha acollit les projeccions de la Filmoteca durant exactament vint anys –ni un dia més ni un dia menys– fins que ha arribat l'hora d'un nou trasllat.

Les tres pel·lícules escollides per acomiadar la pantalla i les butaques d'aquesta sala que ha fet gaudir més d'un centenar de milers d'espectadors anuals no són fruit de la casualitat. Comencem l'última jornada a l'Aquitània amb A PRAIRIE HOME COMPANION, el film pòstum de Robert Altman que mostra la lluita d'una companyia radiofònica que tracta de resistir en un vell teatre davant la irrupció de la televisió. Seguirem amb THE LAST PICTURE SHOW, tota una definició de principis d'un gran cinèfil com és Peter Bogdanovich. Els seus protagonistes són uns joves que poc abans de marxar a la guerra de Corea descobreixen

la vida, l'amor i l'amistat, al mateix temps que s'acomiaquen del cinema... L'últim film que es projecta a la pel·lícula de Bogdanovich és RED RIVER, de Howard Hawks. I aquest també és el film que hem escollit per tancar la sessió del 21 de novembre de 2011, en una jornada que no hauria de deixar de ser festiva, encara que tingui un punt de nostàlgia. Han passat els anys, i ara l'amenaça per a la supervivència de les sales de cinema ja no és la televisió, com en el cant nostàlgic d'Altman –precisament estrenat al nostre país com EL ÚLTIMO SHOW–, sinó unes altres noves tecnologies. El western de Howard Hawks, RED RIVER, es va ser estrenar el 1948 i ja era un anacronisme l'any 1951, data en què transcorre el film de Bogdanovich, rodat el 1971 amb la plena consciència de ser un clàssic, el clàssic que avui encara fa gaudir noves generacions d'espectadors.

Nosaltres, la Filmoteca de Catalunya i el seu públic, no marxem a Corea, com els joves de THE LAST PICTURE SHOW. Simplement ens traslladem al Raval per prosseguir les activitats en un edifici nou ubicat al cor de Barcelona, envoltat d'altres equipaments públics de caràcter cultural i dissenyat per oferir una proposta polivalent que inclou dues sales de projeccions, un espai per a exposicions i la biblioteca del cinema. Allà ens retrobarem, d'aquí a uns dies, per seguir gaudint del cinema, en totes les seves manifestacions, com a patrimoni cultural.

Esteve Rimbau, Director ►

